

ἐνέργεια ἔσχε κρείσσονα ἐπιτυχίαν πάσης ἄλλης, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἡλεκτρισμὸς ἐχρησιμοποιήθη. Ἡ δύναμις τοῦ ρεύματος ἦτο προϊόν 1720 βολταϊκῶν δοχείων. Ἐπὶ 15 δευτερόλεπτα ἐφηρμόζετο τὸ ρεῦμα καὶ ὅτε διεκόπη τὸ σῶμα ἐκάμφθη πρὸς τὰ ὀπίσω ἐκ τῆς εὐθείας αὐτοῦ στάσεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν δευτερολέπτων, καθ' ἃ εἶχεν ἀνασταλῆ ἡ τοῦ ρεύματος ἐπενέργεια, οὔτε ἡ ἐλαχίστη κίνησις τῶν χειλέων παρατηρήθη ἢ συντάραξις τις τῶν δακτύλων. Τοῦ ἱατροῦ δόντος τὸ σημεῖον, τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα ἐκ νέου ἤρξατο ἐπενεργεῖν ἐπὶ τοῦ σώματος, ὅπερ ἀμέσως πάλιν ἐσκληρύνθη. Μετὰ παρέλευσιν πεντεκαίδεκα δευτερολέπτων τὸ ρεῦμα ἀνεστάλη καὶ πάλιν ἐπὶ πεντάλεπτον. Εἴτα τὸ σῶμα συνεστάλη, χωρὶς νὰ ἀκούσῃ οὐδ' ὁ ἀσθενέστατος ἦχος καὶ χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἐκροή τις ἐκ τοῦ στόματος. Εἴτα τὸ τρίτον ἐπενεργήσε τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπὶ δέκα δευτερόλεπτα, ἐκ νέου διεκόπη ἐπὶ πέντε δευτερόλεπτα καὶ ἐκ νέου ἐπενεργήσε τέλος ἐπὶ δέκα δευτερόλεπτα ἐπὶ τοῦ σώματος, τοῦ θύματος παραμείναντος οὕτω ἐπὶ τῆς καθέκλας ἐπὶ ἕν λεπτὸν καὶ τρία δευτερόλεπτα.

Εἴτα δύο ἱατροὶ ἔψαυσαν τὸν καρπὸν τῶν χειρῶν καὶ τὰς ἀρτηρίας τοῦ λαιμοῦ καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ὁ σφυγμὸς ἐξέλιπε καὶ ὁ καταδίκος εἶχεν ἀποθάνει. Κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ προσώπου, ἡ μορφή αὐτοῦ ἦτο ἡ αὐτὴ οἷα καὶ ζῶντος. Πιστεύεται ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἅμα τῇ πρώτῃ τοῦ ρεύματος ἐπαφῇ.

Ἀρχαιολογικὴ Ἀνακάλυψις. — Χωρὶς τοῦ Βούρτζενдорφ, σκάπτων, ἀνεκάλυψε πυξίδα περιχλείουσαν 62 χρυσαῖα νομίσματα διαφόρων χωρῶν, ὡς γερμανικὰ τοῦ αὐτοκρ. Φερδινάνδου, ἰσπανικὰ μετὰ τῆς προτομῆς Φιλίππου τοῦ Β', οὐγγρικὰ μετὰ τῆς προτομῆς Φιλίππου, τοῦ βασιλέως Ματθίου, τῶν πριγκήπων ἐκλεκτόρων τῶν Τρεβίρων, Μαγουντιάκου καὶ Κολωνίας ὡς καὶ τοῦ δουκάτου τῆς Φραγκφούρτης.

Ὁ νέος ἀστὴρ ἐν τῷ Γαλαξίᾳ. — Ὁ διδάκτωρ Γουλιέλμος Χοῦγκινς ἐποίησατο ἐσχάτως ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου διαλέξιν περὶ τοῦ νέου ἐν τῷ Γαλαξίᾳ ἀστέρος, εἰπὼν ἐν ἄλλοις ὅτι τοσοῦτον ἀπολύτως ἐξηρτώμεθα καθ' ἐκάστην στιγμὴν καὶ ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ ἀπὸ τοῦ ὁμοειδοῦς τῆς φύσεως, ὥστε πᾶν γεγονός διαταράσσον τὸ ὁμοειδὲς τοῦτο δέον νὰ διεγείρῃ κατ' ἀνάγκην τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν. τοιοῦτό τι συνέβη καὶ ἐσχάτως ὅτε παραδόξως ἀστὴρ ἐνεφανίσθη ἐν τοῖς οὐρανίοις σώμασι. Παρὰ τὴν διαρκὴ ἀνάπτυξιν τῶν ἀπανταχοῦ συμβαινουσῶν μεταβολῶν, ὁ οὐρανὸς ἐν τοῖς εὐρέσιν αὐτοῦ χαρακτηριστικοὺς παρέμεινεν ἐν τῇ καταστάσει καὶ ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ διετέλει. Μόλις ἐννεακαίδεκάκις ἐν διαστήματι ἰσαριθμῶν αἰώνων ἐσημειώθη ἡ ἐμφάνις νέων ἀστέρων. Ὅμιλῶν περὶ τῶν πρότερον γενομένων ἀνακαλύψεων εἶπεν ὅτι ζήτημα εἶναι ἂν οἱ ἀνακαλυφθέντες ἀστέρες ἦσαν πράγματι ἀστέρες νεωστὶ ἐμφανισθέντες ἢ ἂν ἦσαν μικροὶ τοιοῦτοι, προσωρινῶς ὡς μεγάλοι ἀναλάψαντες. Ὑπάρχουσι ὅμως ἀποδείξεις ὅτι οἱ ἀστέρες οὗτοι ὑπῆρχον καὶ ἐξηκολούθουν ὑπάρχοντες ὡς ἀστέρες κατωτέρου μεγέθους. Ὁ νέος ἀστὴρ, ὅστις ἀξιωμακρύνοντο τὸ νέον ἔτος κατέστησαν, ἦν, καθὰ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν σημειώσεων τῶν χαρτῶν ἐξάγεται, ἀστὴρ ἄνευ κατωγῆς. Ἡ φωτογραφία ὅμως ἤγαγεν εἰς φῶς πλήρη ἀστέρας λαμπρότων, καίπερ μὴ λαμπρότων δι' ἡμᾶς καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι καὶ ὁ νῦν ἐμφανισθεὶς ἀστὴρ ὑπῆρχε πράγματι καὶ πρότερον, ἀσθενῆ ὅμως ἔχων λάμψιν. ἤδη ὅποια ἦσαν αἱ περιστάσεις καθ' ἃς αἶφνης ἀνέλαμψεν; Βεβαίως περιέργον ὅτι νέος ἀστὴρ λαμπρότητος ἀστέρων πέμπτου μεγέθους ἠδύνατο νὰ ἀναλάμψῃ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν καὶ νὰ μείνῃ ἄγνωστος ἐπὶ ἑπτὰ περίπου ἐβδομάδας. Καὶ μολονότι στρατὸς ὅλος ἀστρονόμων ἐμελέτα νύκτωρ τὸ οὐράνιον στερέωμα, εἰς ἐρασιτέχνην ἐπεφυλάσσετο ν' ἀνακαλύψῃ αὐτὸν διὰ τηλεσκοπίου τοῦ κόλπου. Βαθμυδὸν ὁ ἀστὴρ ἐδείκνυνεν ἀξιοσημειώτους μεταβολὰς μεγέθους· βαθμυδὸν κατέπιπτε ἀλλὰ μετὰ μεγάλων κυμάνσεων, μέχρις ὅτου τῇ μὲν 23]4 ἀπριλίου κατῆλθεν εἰς ἀστέρα ἑνδεκάτου μεγέθους. τῇ δὲ 14]26 εἰς ἀστέρα ἑκαδεκάτου μεγέθους. Οἱ ἀστρονόμοι δὲν εἶχον γνῶσιν τῆς ἀπὸ τῆς Γῆς ἀποστάσεως τοῦ νέου τούτου ἀστέρος, ἦτο ὅμως αὕτη πιθανὸς μείζων τῆς τοῦ ἀστέρος τοῦ 1876.

Κατὰ τὴν διαλέξιν αὐτοῦ ταύτην ὁ διδάκτωρ Γουλιέλμος Χοῦγκινς ἔχρησατο πρὸς πλειοτέραν διασάφησιν τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ διαγράμ-

μασι καὶ φωτογραφικαῖς καὶ ἄλλαις εἰκόσι, δεικνύουσας τὴν τροχίαν τῶν διαφόρων ἀστέρων, οὔτινες νεωστὶ εἶχον ἀνεκαλυφθῆ ὑπὸ ἀστρονόμων.

Ἀνασκαφαὶ ἐν Φαγιούμ. — Ὁ διδάκτωρ Ἑρρίκος Βρούξ διεξῆγε πρὸ τινος ἀνασκαφῆς ἐν Φαγιούμ, ἐν δὲ Χοβάρα ἀνεῦρε σπουδαῖον ἀριθμὸν εἰκόνων ἐλαιογραφικῶν, ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν περίοδον ὧν ἔναι μεγάλην κέκτηνται ἀξίαν ὑπὸ καλλιτεχνικῆν ἐποψιν. Ἐν Ἰλ-λαχοῦν ἦνοιξε τάφον τῆς ἐνδεκάτης δυναστείας, εἰς τὸν ὅποιον οὐδεὶς εἶχεν εἰσελθεῖ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐναπετέθη ἡ μουμία ἐν αὐτῷ. Ἀτυχῶς τὸ ἐπιστέγασμα αὐτοῦ κατέρρευσε πρὶν ἢ ἐντελῶς τὸ ἔσω καθαρισθῇ. Ἐν δὲ Σενούρ ἀνεκάλυψε λείψανα μικροῦ ναοῦ. Ἀπὸ τῆς ἐκ Φαγιούμ ἀναχωρήσεως ἐπεδόθη εἰς ἀνασκαφῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Σάιδος.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Οἱ μεγαλοφῶνως ὁμιλοῦντες εὐρίσκουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας καὶ πιστεύονται εἰς αὐτούς.

FR. SARCEY.

Ἄνευ γενικῶν ιδεῶν, ἡ πλουσιώτερον διὰ γεγονότων ἐφωδιασμένη κεφαλὴ ὁμοιάζει πρὸς θερμάστραν, πεπληρωμένην ξύλων, εἰς ἣν ὅμως ἐλαιομόνησαν νὰ θέσῃ τὸ πῦρ.

PAUL. BOURGET.

Τὸ ἔχειν τὰ πρὸς τὸ ζῆν σημαίνει τὸ ἔχειν πρὸς τὸ διδόναι· ἄνευ τοῦ τελευταίου δὲν ὑπάρχει πλοῦτος. Διότι τὸ ἔχειν δι' ἑαυτὸν καὶ μόνον ταῦτόν τῳ στρεφίσθαι τῶν πάντων.

FLORIAN.

Οἱ αἰεποτε ἔρποντες εἰσὶν οἱ μόνοι οἵτινες οὐδέποτε πίπτουσιν.

GUIZOT.

Ὁ πλοῦτος συγκρατεῖται καλῶς ὑπ' ἐκείνων μόνον, οἱ τινες τῳ ἰδρῶτι τοῦτον ἐκτῆσαντο.

D. NISARD.

Ὑπάρχουσι κεφαλαί, αἵτινες δὲν ἔχουσι ποδῶς θυρίδας καὶ τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσβάλῃ τὸ φῶς ἄνωθεν. Οὐδὲν ἐπέρχεται ἐν αὐταῖς ἐξ οὐρανοῦ.

J. JOUBERT.

Ἡ γυνή, ἥτις ἐκουσίως μεταλλάσσει τὸν τοσοῦτον θωπευτικὸν τίτλον **μαμά** (maman) διὰ τοῦ τῆς **μητρός**, δὲν ἔχει πλέον τέκνα· ἔχει μόνον υἱούς καὶ θυγατέρας.

ADOLPHE d' HOUDETOT.

Οὐδὲν αἰσιώτερον τοῦ ἀπολλύναι τὸ λογικόν... οὐδὲν λυπηρότερον τοῦ εὐμορεῖν τοιοῦτον... οὐδὲν τὸ μείζονα προκαλοῦν στενοχωρίαν τοῦ ἐπιθυμεῖν διατηρῆσαι αὐτό.

GEORGE ELLER.

Αἱ ἐξῆς μερικαὶ ιδέαι ἀνήκουσι τῳ I. Μπαρμπιεύ Δωρβιλλῷ (I. Barbey d' Aureville).

Οἱ ἀνώτεροι ἄνδρες θὰ θεωρῶνται κατ' ἀνάγκην ὡς κακοί, διότι ἐκεῖ ὅπου οἱ λοιποὶ οὔτε σφάλμα καθορῶσι, οὔτε γελοῖόν τι, οὔτε πονηρόν, τὸ ἀκαμπτον αὐτῶν-ὄμμα διορᾷ τοῦτο.

Ἐν τοῖς μὴ ἐκ πόθου τελουμένοις, οὐδέποτε ἡ χεὶρ εἶναι ἰσχυρά.

Οἱ ἄνθρωποι παρέχουσι τὸ ἴδιον αὐτῶν μέτρον διὰ τῶν βαθμῶν τοῦ θαυμασμοῦ αὐτῶν, κρίνονται δὲ μόνον διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν κρίσεων.

Τὸ πνεῦμα ἔχει λευκὰς τρίχας ἱκανῶς πρὶν ἢ ἐμφανισθῶσι τοιαῦται ἐν τῇ κεφαλῇ· αἱ πολλαὶ ὅμως τρίχες αὐτοῦ δὲν εἶναι δεῖγμα τῆς συνένσεως ἀλλὰ τῆς ὀργῆς.

Ἡ εὐγλωττία εὐρηται ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ ἀνθρώπῳ· τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ μέρος τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

Ἡ τοῦ Ἀὐτ γυνή, στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, μετεβλήθη εἰς στήλην ἄλατος πρὸς παραδειγματισμόν. Λαμπρὸν σύμβολον! Καὶ ὁ ἐν τῷ βίῳ στρεφόμενος καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἀτενίζων εἰς στήλην ἐπίσης μετατρέπεται, διότι οὐδὲν πλέον δύναται νὰ πράξῃ.

Αἱ ἐφημερίδες! σιδηρόδρομοι ψεύδους.

Ὁ ἀριστος τῶν προορισμῶν· τὸ εὐμοιρεῖν μὲν τινα πνεύματος, παραμένειν δὲ ἀφάνῃ.

Ἡ ἡμετέρα ὑπόληψις εἶναι τὸ τοῦ μελοδράματος προσώπειον, μεθ' οὗ ἐξέρχεται τις ἐν τῷ κόσμῳ καὶ συχνάκις ἀγνοεῖ τις ὅπου ὁ ἀγαθὸν καὶ ἀξίεραστον πρᾶγμα κρύπται τὸ μέλαν χρῶμα τοῦ ἡθοῦς τοῦτου μορμολυκείου, ὅπερ οἱ ἄλλοι προσαρμόζουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἡμῶν.

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΣΙΑΝΟΛΟΓΩΝ

Τὸ δέκατον διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων συγκροτηθήσεται ἐν Λισσαβῶνι ἀπὸ τῆς 11/23 Ἰουλίου μέχρι τῆς 19/1 Ὀκτωβρίου 1892 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Δὸν Κάρλου τοῦ Α'. βασιλέως τῆς Πορτογαλίας. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐργάζεται εὐτυχῶς ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν μονάρχου, καλλιεργούντος τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας.

Τὰ ἐννέα προηγουμένα συνέδρια συνεκροτήθησαν ἐν Παρίσι (1873), Λονδίνῳ (1874), Πετρούπολει (1876), Φλωρεντίᾳ (1878), Βερολίνῳ (1881), Λεῖψῳ (1884), Βιέννῃ (1886), Στοκκόλμῃ-Χριστιανίᾳ (1889), Λονδίνῳ (1891).

Τῆς συγκροτήσεως τοῦ Δεκάτου Συνεδρίου ἀδυνάτου καταστάσεως ἐν Ἰσπανίᾳ ὡς εἶχεν ἀγγελθῆ, κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ ἰσπανοῦ πρωθυπουργοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25/6 φεβρουαρίου 1892, ἡ πόλις τῆς Λισσαβῶνος ἐξελέγη ὑπὸ τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συνεδρίου, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρίας τῆς Λισσαβῶνος, ὡς ἔδρα τοῦ Δεκάτου Συνεδρίου, καὶ ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴ διεδίδασκε κανονικῶς τὰ καθήκοντα αὐτῆς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς αὐτῆς ἑταιρίας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κόμματος Φικάλου. Ὁ τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς γραμματεὺς εἶναι ὁ κ. Λουκιανὸς Γορδεῖρος, διαρκὲς γραμματεὺς τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρίας τῆς Λισσαβῶνος· ὁ ἐπιθυμῶν δύναται ν' ἀπευθυνθῇ εἰς αὐτόν, εἰς τοὺς ἐν διαφόροις χώραις ἀντιπροσώπους διὰ πᾶσαν πληροφάν, δι' ἀποστολὴν ὑπομνημάτων, ἔργων, συλλογῶν, συνδρομῆς ἐπε συμμετοχῇ κλπ.

Ἡ συνδρομὴ εἶναι 25 φράγκων, 20 σελινίων, 25 πεζετῶν ἢ 5,000 ρεῖς. Δύναται τις δὲ νὰ ἐγγραφῇ ἐν Γαλλίᾳ παρὰ τῷ κ. Ε. Λερού, ἐκδότῃ, 28, ὁδὸς Βοναπάρτου ἐν Παρίσι, ἐν Ἀγγλίᾳ παρὰ τοῖς κ. Hacette καὶ Σα, βιβλιοπώλαις, ὁδὸς Βασιλέως Γουλιέλμου, Strand Λονδίῳ, ἐν ἄλλαις δὲ χώραις παρὰ τοῖς κ. κ. ἀντιπροσώποις τοῦ I καὶ Θ' συνεδρίου τῶν Ἀσιανολόγων. Τὰ ἀρμδιῶς ἐγγραφόμενα μέλη

θὰ λάβωσι τὸ μέγα δίπλωμα τοῦ σχετικοῦ κανονισμοῦ.

Τὸ ἐπιστημονικὸν πρόγραμμα θὰ περιλάβῃ τὰ ἑξῆς τμήματα:

- 1) Σύνολον τῶν ἀσιανολογικῶν ἐρευνῶν ἀπὸ τοῦ 1891.
 - 2) Σημιτικὰς γλώσσας, ἐξαιρέσει τῆς ἀραβικῆς, Ἀσσυριολογίαν, Παλαιοντολογίαν.
 - 3) Ἀριανικὰς γλώσσας ἤτοι τὴν Σανσκριτικὴν καὶ τὸν Ἰνδισμόν, τὴν Παλῇ καὶ τὸν Βουδδισμόν, τὴν Ἰρανικὴν καὶ τὸν Ζωροαστρισμόν.
 - 4) Τὴν Ἀφρικὴν ἐξαιρέσει τῆς Αἰγύπτου.
 - 5) Αἰγυπτολογίαν.
 - 6) Κεντρὴν Ἀσίαν καὶ Δαρδιστάν.
 - 7) Σύγκρισιν θρησκευμάτων (συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτῇ τῆς μυθολογίας, τῆς φιλοσοφίας, τῆς νομοθεσίας, τῶν ἀνατολ. ἐπιστημῶν. τῆς ἱστορίας κλπ.)
 - 8) Συγκριτικὴν γλωσσολογίαν
 - 9) Ἐνθάρρυνσιν τῶν ἀνατολικῶν σπουδῶν
 - 10) Ἰνδοσινικὰς μελέτας
 - 11) Δραβιδιεννικὰς μελέτας
 - 12) Μαλαισιάν καὶ Πυλυνησιάν
 - 13) Συλλογὴν ἐρωτήσεων διὰ τοὺς ἐξερευνητάς.
 - 14) Ἐθνογραφικὴν φιλολογίαν, συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτῇ καὶ τῶν τῶν φυλῶν μεταναστεύσεων.
 - 15) Τὰ εἰς τὴν τέχνην, ἀρχαιολογίαν, νομισματικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν τέχνην ἐν Ἀνατολῇ ἀναγόμενα.
 - 16) Σχέσεις μετὰ τῶν σοφῶν καὶ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς.
 - 17) Ἀνατολικὴν γλωσσολογίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ κλπ. (μεθ' ὑπομημάτων διὰ τὰς διαφόρους νεωτέρας ἀνατολικὰς γλώσσας).
 - 18) Ἀνθρωπολογίαν, ἐπιστήμην καὶ φυσικὰ καὶ τεχνητὰ προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς.
 - 19) Ἀνατολὴν καὶ Ἀμερικὴν
 - 20) Ἀνατολὴν καὶ Πορτογαλίαν, μετ' ἰδιαίτερου τμήματος διὰ τὰς Φιλιππίνους νήσους
 - 21) Ἐκθεσιν βιβλίων καὶ ἀντικειμένων, ἅτινα δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῶν ἄνω σημειουμένων τμημάτων.
- Ἐκδρομαὶ μελετῶνται εἰς Κίντραν Βατάλαν καὶ Ἐβόραν ἐν Πορτογαλίᾳ καὶ εἰς Σεβίλλην, Κορδοῦνην καὶ Γρενάδαν (ἀραβικὸν τμήμα) ἐν Ἰσπανίᾳ. Πιθανὸν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι νὰ χορηγήσωσι ἐλαττώσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰσιτηρίων κατὰ 500/0 διὰ τὰ μέλη.
- Τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Λισσαβῶνος θὰ προῶσιν ἐπίσης εἰς τὰς συνήθεις ἐλαττώσεις τῶν τιμῶν.
- Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα διανεμηθήσεται προσεχῶς ὑπὸ τῆς πορτογαλικῆς ὀργανικῆς ἐπιτροπῆς ἐν συννενοήσει μετὰ τῆς ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΝ ΔΡΑΜΑ.

Συνεχίζοντες τὴν ἐν τῇ «Ἐβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει» τοῦ Νεολόγου» (ἀριθ. 26. τῆς 19ης Ἀπριλίου 1892) δημοσιευθεῖσαν διατριβὴν ἡμῶν περὶ τῶν ἐν Δράμᾳ ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἐπιγραφῶν, δημοσιεύομεν ὧδε καὶ τὰς ἑξῆς:

στ') Ἐπὶ λίθου κυανοφαίου ἐντετεχισμένου ἐν τινι ὀθωμανικῷ νεοκροταφίῳ, κειμένῳ παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως, ἀναγινώσκειται ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή τῶν μακεδονικῶν χρόνων, καθὰ ἐκ τοῦ εἰδους τῆς γραφῆς ἐξάγεται (ὑψ. γραμμ. 0^μ, 05):

... ΡΙΔΑΚΟΣ ΜΗΣΑΣΘΑΣΟΝ

... Πατρίδα κοσμήσας Θάσον.